

Milionový Luger se slevou

Na přelomu 19. a 20. století začínalo být vojenským pánům jasné, že samonabíjecí pistole představují nový a velmi zajímavý fenomén ve výzbroji jednotlivce a bude s nimi nutno počítat. Ne že by tehdy trh hýřil novými modely bez vad na kráse, ale vývoj samonabíjecích pistolí šel rychle kupředu, pokroky tady byly a vyplatilo se tyto zbraně studovat.

K modelům, které se vyplatilo sledovat a také vyzkoušet, patřila pistole Parabellum, nazývaná v Americe podle známějšího ze svých dvou tvůrců Georga Luger prostě Luger. V roce 1901, kdy se o ni začal zajímat americký Úřad pro výzbroj a opevnění, už tato zbraň měla za sebou devítiletý vývoj od funkční, ale poněkud neforemné a velké pistole Borchardt C 93 k modelu 1900, který už měl vzhled blízký pistolím Parabellum, jak je známe my. Navíc pistole Parabellum zabodovaly, když je do své výzbroje jako vzor 1900 v ráži 7,65 mm Parabellum přijala švýcarská armáda. Švýcaři byli tehdy o krok napřed. Velké státy ještě váhaly, ačkoli konstruktéři pracovali na samonabíjecích pistolích v mnoha zemích.

LUGER PŘICHÁZÍ

Dne 9. března 1901 došlo k jednání mezi uvedeným americkým úřadem zastupovaným plukovníkem Phippsem a Hansem Tauscherem, americkým zástupcem firmy DWM, která pistole Parabellum vyráběla. Američané si objednali dvě pistole v ráži 7,65 mm Luger. Devítky, které dnes převážně obdivujeme, tehdy ještě nebyly k dispozici. Už za dva dny, 11. března 1901, hlásil Tauscher, že obě pistole úřadu odeslal, takže je měl nepochybně na skladě a jednal rychle.

Zkoušky byly zahájeny do týdne, konkrétně 18. března, takže pánové z úřadu také neztráceli čas. Výsledky byly velmi příznivé, už 4. dubna plukovník Phipps doporučil provedení vojskových zkoušek. Podíváme-li se na tanečky, které se kolem zbrojních zakázek provozují v současnosti, můžeme rychlost amerických testů obdivovat. Na druhou stranu se záhy ukázalo, že nebylo zlaté vše, co se při prvních zkouškách třpytilo.

Za účelem vojskových zkoušek bylo objednáno hned tisíc pistolí a k nim 200 000 nábojů. Tyto zbraně nesly na nábojové komoře místo švýcarského kříže americký znak, a proto se jim mezi sběrateli říká American Eagle. Prvních 800 pistolí bylo Američanům dodáno do 26. října 1901 a za tři dny poté dorazil zbytek. Zbraně byly odeslány do springfieldského arzenálu k armádní přejímce. Ve Springfieldu museli k pistolím obstarat také pouzdra, na která se snad zapomělo. To vyřešil vládní arzenál na Rock Islandu.

Pistole prošly nejprve běžnými testy a potom je rozdělili jednotkám jezdeckta. Pěkně pět kousků na jednotku a střílejte, pánové. Stovka pistolí se dostala také k dělostřelectvu. Ve stejné době se do Ameriky dostalo dalších 5000-7000 v zásadě identických zbraní jako dovoz pro civilní trh.

Výsledky vojskových zkoušek v průběhu roku 1902 nebyly zdaleka tak jednoznačné jako u zkoušek předchozích. Vojenští zbrojíři poukazovali na negativa těchto pistolí,

kteřá byla v zásadě známa a vyplývala z jejich konstrukce a použitého náboje. Pistole byly náchylné k zanesení prachem, zásobník se obtížně plnil, oprava zbraně v poli byla obtížná a náboj 7,65 mm Parabellum měl slabý zastavovací účinek. Navíc většina důstojníků amerického jezdeckta byla údajně toho názoru, že samonabíjecí pistole se pro jezdeckto nehodí. Proti názoru pánů důstojníků se špatně bojuje. Nicméně tyto zkoušky měly pozitivní vliv na jednoznačné formulování požadavků na novou samonabíjecí pistolí pro americkou armádu. Začínalo být jasné, co Spojené státy pro své vojáky chtějí a co nikoli.

V dubnu roku 1903 jel Georg Luger do Ameriky, aby zde předvedl své pistole v ráži 9 mm Luger. Pistole ve výkonnější nové ráži zaujala americké armádní činitele natolik, že objednali 50 kusů. Zásobníky byly opatřeny počítadly podle Powellova amerického patentu, která nijak nepřesvědčila, ale vzniklo tak padesát unikátů, kterých si sběratelé velmi cení. Poznají se podle stupnice na levé střínce rukojeti. Výrobní čísla těchto unikátních pistolí leží v rozmezí 22401 a 22450. K nim dorazilo 25 000 nábojů od firmy DWM. Nikdo jiný je totiž nevyráběl. Ano, to byla ta doba, kdy byla ráž 9 mm Luger novinka.

Zbraně a náboje byly dodány 20. dubna 1904 a někdy potom proběhly zkoušky, o kterých se nezachovaly záznamy – nebo se je nepodařilo najít, nebo nebyly pořízeny. Ale kšeft se nekonal.

V roce 1906 se Američané rozhodli provést nové zkoušky s pistolemi, které budou mít výhradně ráž 45 M 1906. Tento náboj, který byl rozměrově téměř (nikoli však zcela) shodný s dnes proslulou a oblíbenou ráží 45 ACP (45 Auto) pocházel z dílny Johna Mosese Browninga. Pro zkoušky Američané prostřednictvím Hanse Tauschera objednali u DWM dvě